

JAK Ā MA KE KOHOUTĀM PĀĪĀ EL

PondĀĪĀ-, 04 duben 2011

Jednoho pracovního dne brzo po ránu mi zvoní mobil. Volá mi nášcaron; pan truhláĀ™ BuĀˆka. Āĭkám si - co asi potĀ™ebuĵe? No a on zaĀal tak opatrnĀ, Āĵe jsem taková kreativní a Āĵe snad jedinĀ, já bych mu mohla pomoci. On je starĀškudla a tak si tak si v duchu Ā™íkám, Āĵe jsem fakt zVĀdavá, o co jde a co má, to bude stát.

ZaĀal opatrnĀ: "Pamatujete si, jak jsme jako dĀti mály tu houpaĀku kohouty? Víte, jak to vypadalo?" Aaaach, zasnĭ se, já mála Šašky a tak moc jsem je milovala ... a on pokračĀuje "já bych na nĀ potĀ™eboval sehnat stĀ™ih, mám malou vnuĀku a chtĀl bych jí je udĀlat". No - to je nápad!!! Líhne se mi hlavou - vnouĀinek Šíma za chvílku bude slavĭ rok, vĀdyĀ on nemá kohouty, Āim víc o tom pĀ™emýšlím, tím víc se mi to líbí a tím víc docházím k pĀ™esVĀdĀení, Āĵe Šíma kohouty nutnĀ potĀ™ebuĵe, ponĀvadĀ bez nich v zásadĀ nemĀĀĵe zdravĀ vyrĀst. Sakra, kde já bych ty kohouty sehnala???? Volám okamĀitĀ a stĀ™elĵbitĀ své kamarádce Dáše, je také taková tvĀřĀí, bude si vĀdĀt rady. Tak jí to celé nadšenĀ vykládám a slyším zasnĀnĀ do telefonu, "Jééé, kohouty ty já jsem tak moc milovala... vĀbec nevím, ale zkusím se zeptat ségry, pak ti brnknu". No a mezitím se mi najednou líhne hlavou, Āĵe jsem je teĀ v poslední dobĀ nĀkde vidĀla, ale zaboha si nemohu vzpomenout kde to bylo. Ale najednou vidím v hlavĀ, Āĵe jsou pĀ™išroubovanĀ na zelenĀ zdi z prken ... hlava má bolí od pĀ™emýšlenĭ... ach boĀĵ jsou na zdi v Kralupech ... jééé, to mám radost, Āĵe jsem si vzpomnĀla. Hned bĀĀím koupit velký arch paузáku, jukám, zda mám v baĀĀĀku foĀĀák a pĀ™itom volám svĀmu kolegovi, Āĵe aĀ poĵede z práce domĀ, tak se sejdeme v Kralupech u pĀ™ejzdu, Āĵe potĀ™ebuĵu podrĀet paузák a vyprávím mu to celé. Jen se dívá a dodává, Āĵe budeme jblboĀové a co Āĵe ho to ještĀ se mnou lidi zlatĀ Āeká... no nic, Ā™íkám si, "chce - nechce, bude"... a uĀ to neĀeším, kohouti jsou dĀleĀĀitĭ. V hlavĀ se mi líhne, jak je budu po veĀerech malovat a moc se na to tĀší BuĀkovi jedny namaluju, kdyĀĵ mi dá dobrou cenu, uvidím, jak se škudla pochlapí. Shodou okolností mi za hodinu volá kamarád truhláĀ™, aĀĵ se zastavím veĀer na poken a já Āĵe nemĀĀĵu, Āĵe mám nĀco dĀleĀĀitĭho a pak mu samozĀ™ejmĀ s obrovským nadšenĭm a zaujetím vyprávím, o co jde. Jééé kohouty, ty já tu nĀkde asi mám, poĀkej, já se mrknu, budou nĀkde na pĀdĀ, jestli je najdu, dám ti je, byly docela zachovalĀ. VydrĀĵ, za chvíli se ti ozvu. No to jsou tedy vĀci... Ā™íkám si, to je tak vĀdycky, kdyĀĵ se na nĀco upnu, tak to pak funguje samo ... a mám velkou radost, Āĵ funguje, dobré vĀci prostĀ fungovat musí.

Najednou má pĀ™epadla chmurná myšlenka, zda z toho bude docela Dášenka také tak urvaná jako já, a radĀji ji volám a opatrnĀ jí to vše vysvĀtluji: "Dášo, pamatuješ na tu houpaĀku kohouty? DĀsnĀ jsem jí milovala, došla jsem k závĀru, Āĵe jí Šíma nutnĀ potĀ™ebuĵe!" A Dášenka: "VĀbec nevím, o co jde a jak to vypadá? Já jí nemĀla!" Já: "No, je to houpaĀka pro malĀ dĀti, taková veliká, no do designu chatĀky ti asi moc nezapadne, ale kdyĀĵ nad tím tak pĀ™emýšlím, tak tam mají ta zelenou barvu (Dáša to tam ladí tak trošku do zelena). „Jak vypadají?" „"No",

pĀ™ipouším i kdyĀĵ dost nerada, Āĵe „je to takovej trochu kýĀ a jsou dost velikĀ, ale je to naprosto úĀasnĀ a na konci aparátu je ticho, Dášenka se snaĀĀí strávit, co jí to cpu domĀ do chatĀky, kterou se snaĀĀí designovĀ ladit, do chatĀky, kam kdyĀĵ nĀco ještĀ dají, tak se budou chodit otĀet na zahradu ... je mi to úplnĀ jasnĀ, jako by jí vidĀla, ale - na druhou stranu - je Dášenka pro kaĀĀĀý špatný nápad. Nemĵlila jsme se. Po chvíli slyším: "Jsem tedy docela zVĀdavá, tak to pĀ™ines". Hurá to mám radost, Āĵe to prošo. Za chvíli volá kamarád truhláĀ™, Āĵe kohouty našel, ale schází jim sedátko a drĀĀtko a Āĵe mi to dodĀlá... aaach - rozplývám se štĀstím ... volám kolegovi, Āĵe veĀernĭ akci s paузákem v Kralupech ruším a slyším, jak se mu ulevilo.

A za tĀden si jedu pro kohouty. Vyndávám je v truhlárnĀ z krabice, jééé, ty jsou ale malinkĀ, mám v hlavĀ, Āĵe byly tak velikĀ... Kamarád se smĀje a Ā™íká: „Kolik ti bylo, kdyĀĵ si je vidĀla naposledy?" No to uĀ bude málem stoletĭ vzpomínám....(boĀĵe, tak stará snad ani nemohu bĭt, lekla jsem se) asi jsem fakt vyrostla. ProĀ se takové prima hraĀky ještĀ nedĀlají?

Kamarád mi k nim moc hezky ze dĀ™eva dodĀlal nové sedátko, opĀrátko, drĀĀtko podpĀrku na nohy, vyvĀĀil je, aby se neotĀĀely.... Jsou opravdu moc hezkĀ, houpám si s nimi, vrací se mi dĀtství a snaĀĀím se si pĀ™edstavit, co na to Ā™ekne asi Šíma. Volám Dášence, Āĵe se zastavím s kouhoutama a

chvíli uĀ je u nich na zahrádce vyndávám z auta, pokládám je v obĵvĀku na podlahu a ukazuju je Šimovi, posazuju ho do nich a dĀláme hou hou hou, Šíma se smĀje a leze z kohoutĀ, leze kolem nich, ukazuje mi je malinkĀm prstĀkem a zkoumá je a dĀsnĀ se smĀje. Koukám na dcerku, ta se smĀje také a Ā™íká: "Sem se trochu bĀla to bude, ale nejsou tak velké, ještĀ se sem vejdemĀ i s návštĀvou; vypadají dobĀ™e, já je nemĀla, kdyĀĵ jsem byla malá a zaĀínám docházet k závĀru, Āĵe jsem byla ve svĀm dĀtství velmi ochuzená!" Kývám souhlasĀ

hlavou, také nechápu, jak vĀbec mohla zdravĀ vyrĀst bez kohoutĀ, to je pĀ™eci naprosto nemyslitelná vĀc. A jsem mo ráda, Āĵe to všechny potĀšilo a hlavnĀ vnouĀínka Šímu. UbĀhl tĀden. PĀ™ed chvíli mi Dáše volala a smĀli jsme se obĀ dvĀ. Šíma je totiĀĵ ještĀ prĀavka a kdyĀĵ sedí na sedátku a drĀĀí se drĀĀ mu nohy ještĀ nedosáhnou na stupátka, ale kohouti jsou velká atrakce, stále je oblĀzá, zkoumá obrázky, houpá s nimi zvenku, dĀlá hou hou.... Āasto ho dcerka zachraĀuje a vyprošĀuje, kdyĀĵ se tam nĀkde zaklĭní, dokonce si sám uĀ vyleze i na sedátko.

Ale je to šikulka a pĀ™išel sám na to, jak to udĀlá. Dášenka ho nenápadnĀ pozorovala. TotiĀĵ, kdyĀĵ si stoupne na stupátko a chytí se drĀĀtek, tak si zadeĀek opĀ™ asi jeden - nanejvĵš dva centimetry o sedátko, víc to totiĀĵ nedá dĀlá hou hou hou a moc se tomu smĀje, Āĵe mu to funguje. Tak, teĀ uĀ jen aby hodnĀ papal, povyrostl a mohl se i posadit

No a takhle to vypadá, kdyĀĵ „babka z jabka" tahá hraĀky z historie. Pa, máĵte se všichni moc fajn, INKA

No a takhle to vypadá, kdyĀĵ „babka z jabka" tahá hraĀky z historie. Pa, máĵte se všichni moc fajn, INKA